

काकगृध्रबलाकानां गोमायुमृगरक्षसां ।
 नित्यं भक्ष्यप्रदं युद्धे यमद्वयं भयावहं ॥ ५० ॥
 तमुत्तमेषु लोकानामिद्वत्वाकुभयनाशनं ।
 द्विषतां कीर्त्तिकृषां प्रहर्षकरमात्मनः ॥ ५१ ॥
 अभिमन्य ततो रामस्तं महेषुं महाबलः ।
 वेदप्रोक्तेन विधिना संदधे कार्मुके बली ॥ ५२ ॥
 तस्मिन् संधीयमाने तु राघवेण शरोत्तमे ।
 वित्रेसुः सर्वभूतानि प्रचचाल वसुन्धरा ॥ ५३ ॥
 स रावणाय संक्रुद्धो भृशमायम्य कार्मुकं ।
 चिक्षेप परमामर्षी तं शरं मर्मधातिनं ॥ ५४ ॥
 स शक्रधनुषा युक्तो हतुं शत्रुं महात्मना ।
 संहितः परमास्त्रेण नियोज्य निःसृतः शरः ॥ ५५ ॥
 धूमपूर्वं प्रज्ज्वाल प्राप्य वायुपथं महत् ।
 स वज्र इव दुर्धर्षो वज्रपाणिविसर्जितः ॥ ५६ ॥
 कृतान्त इव चावार्यो न्यपतद्राक्षसोपरि ।
 बिभेद हृदयं चैव रावणस्य दुरात्मनः ॥ ५७ ॥
 रुधिरार्द्रः स वेगेन जीवितात्तकरः शरः ।
 रावणस्याहरत् प्राणान् भिक्षा चैव क्षितिं गतः ॥ ५८ ॥
 स शरो रावणं हत्वा रुधिरार्द्रकृतच्छविः ।
 कृतकर्मा निवृत्ताशु स्वतूष्णं पुनराविशत् ॥ ५९ ॥